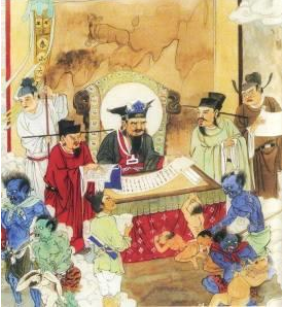

Truyện Vui Đọc Chơi

Ước Mơ Của “Bát Hồ” - Đặng Chí Hùng

Hồ Chí Minh khi chết, vì tội ác của y nên Trời đày hán xuống địa ngục. Khi vào cửa địa ngục, hán được dẫn đến gặp Diêm Vương. Diêm Vương hỏi hán:

– Họ Hồ ! Mà có nhiều tội ác với dân Việt Nam nay tao sẽ cho mày vào lò lửa với bọn quỷ cho đen thui, khát cháy họng ra
Thế là họ Hồ bị nhốt vào lò lửa ngay lập tức.

Vài chục năm sau, Diêm Vương mở tiệc khoản đãi các quan Thiên Đình. Vì muốn có thêm người “tình nguyện” giúp việc dọn dẹp cho Diêm Phủ trong buổi tiệc nên ông ta quyết định lôi các phạm nhân trong vạc dầu ra hỏi nguyện vọng để sắp xếp công việc. Đến lượt họ Hồ, Diêm Vương hỏi:

– Ê Hồ, mày muốn làm gì trong buổi tiệc của ta? Cho mày nói 3 điều mày muốn làm để ta sắp xếp vị trí cho mày.

Hồ Chí Minh bị nhốt trong lò lửa, mình mẩy đen kịt, miệng khát khô cháy cổ liền thưa với Diêm Vương:

– Bẩm Diêm Vương ! Tôi muốn làm việc gì mà người tôi hết đen thui như thế này, thân hình tôi sẽ trở nên trắng ngà.

Diêm Vương:

– Được ! Ta đồng ý !

Hồ lại tiếp:

– Dưới chân tôi, luôn có nước vì trong lò thiêu tôi khát quá.

Diêm Vương lại gật đầu đồng ý, Hồ nói tiếp:

– Cuối cùng ! tôi muốn có nhiều phụ nữ tìm tôi như lúc tôi còn làm đảng trưởng đảng CSVN.

Diêm Vương gật gù nói:

- Uh ! Mày muốn thân hình trắng ngà, dưới chân luôn có nước, có nhiều phụ nữ tìm đến...Được ! Tao sẽ cho mày được thỏa chí !

Diêm Vương vừa nói xong thì họ Hồ biến thành cái bồn cầu trong toilet nữ tại Diêm Phủ...

Tên Mới Của Nghề Làm Đĩ

Một cô gái bị bắt vào đồn công an. Tại đây cô phải khai lý lịch. Cô vừa khai tên xong thì tên công an ngược lên nhìn cô với vẻ ngạc nhiên:

- Lại là cô nữa!

Cô gái thân nhiên:

- Dạ! Cũng em!

Tên công an nhớ lại lần trước bị cô gái móc méo khi khai nghề nghiệp; nên lần này anh ta chặn trước vì sợ bị cô gái "lợi dụng" chuyện khai báo để "nói xấu cán bộ":

- Tôi biết cô làm nghề gì rồi, khỏi khai!

Cô gái cười:

- Dạ nghề của em thì không thay đổi, nhưng tên gọi có thay đổi ạ!

Tên công an nhìn cô gái lờm lờm; hán biết mấy cô gái giang hồ này mồm miệng rất chua ngoa, sợ bị mắc lõm, nhưng không thể không hỏi. Hán ta nói cộc lốc:

- Tên gì?

Cô gái vẫn giữ nụ cười trên môi:

- Trước, em khai em làm nghề "chủ tịch quốc hội", vì em thấy bà chủ tịch quốc hội cứ bị người ta gọi là "con đĩ thú", thì anh bảo em nói xấu lãnh đạo. Cái tội nói xấu lãnh đạo sẽ bị nghiêm trị, em sợ lắm; với lại gần đây nghe các cán bộ lãnh đạo muốn đổi Hà Nội thành Paris; thành phố Hồ Chí Minh thành Singapore..., nên lần này em cũng bắt chước đổi tên...

Tên công an sốt ruột cắt ngang:

- Cô thật lắm mồm! Tên gì thì khai ngay ra đi!

Cô gái gật gù:

- Dạ anh công an nói rất đúng. Em thật nhiều mồm. Mồm để đối đáp với anh; mồm để cho bọn đàn ông chui ra từ đó ra mà làm chủ tịch, làm tổng bí thư, làm công an...

Tên công an giận quá đập bàn văng tục:

- Địt mẹ! Con đĩ thú. Mà xỏ xiên ông đó à? Mà có khai không thì bảo?

Cô gái ra vẻ sợ sệt:

- Dạ dạ ... em khai chứ. Bớ em mà vô đây cũng phải khai chứ nói gì em! Em đâu dám xỏ xiên ai, mà có muốn xỏ xiên cũng không có cái gì để xỏ. Chỉ có em từ hồi được giải phóng đến giờ mới bị hết thằng này xỏ tới thằng khác xiên! Bà chủ tịch quốc hội bị chửi là "con đĩ thú" thì có cả cái đảng của anh nhảy vô bảo vệ nên thú mấy cũng thành thơm. Còn em, bị anh chửi là thú thì thành thú thiệt rồi! Dạ dạ... nghề của em vẫn là nghề đĩ thú; nhưng tên gọi mới là "đĩ nhà nước" ạ!

Tên công an định mắng "cô thật lắm mồm" nhưng gượng lại kịp. Anh ta sừng sộ:

- Giờ lại lòi ra "đĩ nhà nước"! Đĩ nào là "đĩ nhà nước", đĩ nào là "đĩ nhân dân"?

Cô gái khoa tay:

- Không có "đĩ nhân dân"; tuy em làm đĩ nhưng cũng phải là "đĩ nhà nước" mới oai, mới oách!

Tên công an trợn mắt lầu bầu:

- Địt mẹ! Đĩ mà còn oách cái gì!

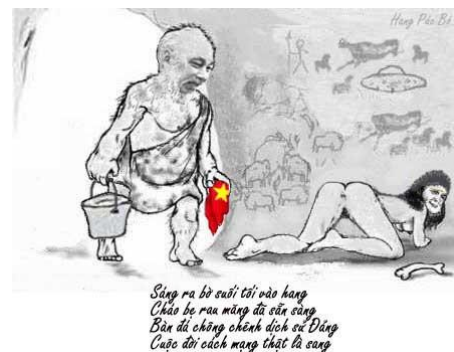
- Dạ... Oách chứ. Hề cái gì dính tới nhân dân thì không tàn cũng mạt.

Anh không thấy sao?

Quân đội nhân dân thì bị Tàu giết chết mà nhà nước không cho lấy xác, không cho làm lễ tưởng niệm. Công an nhân dân thì bị nhân dân gọi xách mé là chó vàng. Chỉ có cái kho bạc là ngon nhất thì đảng giành lấy làm ngân hàng nhà nước. Đòi làm đĩ trăm đảng ngàn cay rồi, anh cho em ké chút tên nhà nước vô cho nó oách chút mà...!

Tên công an chịu hết nổi, xua tay nói:

- Thôi cô về đi, không cần phải khai báo gì nữa. Nhưng tôi cho cô về lần này, không phạt là để cô kiểm điểm bản thân, kiếm cái nghề khác lương thiện mà làm ăn....

Cô gái vẫn chưa chịu đi, cãi:

- Anh lại nói xấu em rồi! Nghề của em có chỗ nào không lương thiện? Em bán cái của em sở hữu chứ có trộm cắp lường gạt gì của ai đâu? Em thấy có đũa còn bán cả nước....

Tên công an giận dữ quát lên, ngắt lời:

- Địt mẹ! Có chịu cút đi không?

- Dạ đi. Đi chứ! Ở đây để rồi phải tự cắt cổ bằng tay trái một nhát, xong chuyển sang tay phải tự cắt thêm hai nhát nữa à?

Truyện Cười

Có một ông đến phòng mạch Bác sĩ than rằng vợ ông ta bị bệnh lạnh cảm, vợ chồng còn trẻ mà mấy tháng nay vợ không đòi hỏi mà cũng không cho ông gần gũi nữa. Bác sĩ khuyên ông ta nên đem vợ tới để định bệnh, nếu mới bị thì chữa rất dễ.

Hôm sau ông ta dẫn vợ đến gặp Bác sĩ ... Bác sĩ hỏi vợ ông ta:

- Cô có thấy triệu chứng gì khác thường trong cơ thể không? Sao ông nhà nói là cô bị lạnh cảm, không đòi hỏi, ham muốn sinh lý nữa?

Cô vợ ngạc nhiên nhìn Bác sĩ:

- Bác sĩ thử nghĩ xem, cả mấy tháng nay, hàng ngày tôi đi làm bằng TAXI mà đâu có đủ tiền trả, hề cứ cười trừ là ông tài xế lại hỏi tôi: "hôm nay cô trả tiền hay trả cái gì?". Tui bèn chọn "cái gì". Khi tui vô sở thì bị trễ giờ, ông Boss cũng hỏi: "Cô muốn tui ghi vào sổ cảnh cáo hay muốn 'cái gì'?" Tui lại chọn "cái gì". Khi tan sở tui lại về bằng taxi và ông tài xế lại hỏi: "Lần này cô trả tiền hay lại trả 'cái gì'?" Tôi lại phải chọn "cái gì" lần nữa! Bác sĩ thấy đó, tôi về tới nhà là mệt phờ, 3 "cái gì" trong một ngày rồi thì làm sao tôi còn phục vụ chồng tôi được nữa?

Bác sĩ bèn nhỏ nhẹ hỏi:

- Thế bây giờ cô muốn tôi nói lại chuyện này với chồng cô hay là cô muốn "cái gì"?

Tại một Hãng nọ, có anh chàng John rất thích cô bạn gái Linda làm cùng phòng, lúc nào John cũng nghĩ đến và mong được làm "chuyện ấy" với Linda, mặc dầu biết Linda đang có bồ. Một hôm anh đề nghị với Linda như sau:

- Linda, tôi đưa cho cô \$100 bằng cách bỏ trên sàn nhà, trong lúc cô cúi xuống nhặt \$100 thì cô cho tôi làm "chuyện ấy" với cô, khi cô lượm xong 100 đứng lên là coi như xong chuyện.
- Linda từ chối ngay lập tức và nói tôi đã có bồ rồi nên chẳng bao giờ làm "chuyện ấy" với người khác. John vẫn không chịu bỏ cuộc, ngày nào cũng nhắc đi nhắc lại đề nghị đó.
- Linda, cô nghĩ xem chỉ cần cúi xuống lượm và đứng lên là xong, để quá mà lại có \$100 xài chơi, sao cô lại không chịu?

Nói mãi Linda cũng hơi xiêu lòng và nói với John là để tôi điện thoại cho bồ tôi để xem ý kiến của anh ta ra sao?

- Anh à... John đề nghị làm "chuyện ấy" với em bằng một trăm đô bỏ trên sàn nhà cúi xuống lượm và đứng dậy là xong, em nhất định từ chối, nhưng John cứ nói hoài nên em phải hỏi ý kiến của anh, anh thấy thế nào?
 - Bồ Linda cười to và nói... em cứ nhận lời đi nhưng phải đòi nó \$300, vì em chẳng có bị thiệt thòi gì đâu, bởi lẽ khi em cúi xuống lượm \$300 và đứng lên chỉ mất có vài giây, thì nó sẽ không có đủ thì giờ để tụt quần xuống, chứ còn thì giờ đâu mà làm "chuyện ấy". Khi nào xong chuyện gọi lại cho anh ngay nhé!
- Linda quay lại trả lời đồng ý với đề nghị của John, nhưng đòi \$300. John vui mừng đồng ý ngay. 5 phút... 10 phút 30 phút ... 40 phút trôi qua, bồ của Linda sốt ruột gọi lại Linda
- Sao mãi hơn 40 phút rồi mà không thấy em gọi lại để cho anh biết chuyện ra sao?
 - Anh à ... John, đúng là thằng khốn nạn ... nó bỏ 300 đồng bằng tiền xu nên đến giờ này em vẫn còn đang cúi xuống lượm nhưng chưa xong ...

Một vị linh mục cho một bà sơ quá giang. Bà sơ bước vào xe và vô tình làm rách áo choàng do bất cẩn bị vướng vào cửa xe, để lộ ra phần chân trắng nõn nà. Vị linh mục gần như mất kiểm soát tay lái khi nhìn thấy cảnh đó. Sau khi chấn tĩnh lại, ông lên lút để tay mình lên đùi bà sơ. Bà sơ phản ứng lại:

- Cha à, Cha nhớ đoạn Psalm 129 trong Kinh Thánh chứ?

Nghe vậy, vị linh mục bèn rút tay lại. Một lát sau, vị linh mục lại để tay lên đùi bà sơ một lần nữa. Bà sơ một lần nữa nhắc nhở:

- Cha à, xin Cha hãy nhớ đoạn Psalm 129 trong Kinh Thánh.

Vị linh mục phân trần:

- Xin lỗi sơ, thân xác thật là yếu đuối.

Về đến tu viện, bà sơ xuống xe. Khi về đến nhà thờ, vị linh mục vội vã lật Kinh Thánh tìm câu Psalm 129. Nó có nội dung như sau: *"Đi tới và tìm kiếm, tiến sâu hơn, con sẽ tìm thấy vinh quang."*

Trong vườn hoa nhà thờ, linh mục đang đi dạo với một thương gia. Một giáo đồ trẻ đi phía sau. Câu chuyện giữa linh mục và vị thương gia có vẻ rất hấp dẫn, nhà buôn trả giá:

- 5 vạn đô la!
- Không được!
- 10 vạn đô la!
- (Im lặng)
- Thôi được, 50 vạn vậy nhé!

Linh mục vẫn không chấp thuận, vị khách lắc đầu rút lui.

Giáo đồ trẻ vội bước đến trước mặt vị linh mục nói:

- Thưa cha, 50 vạn đô la là một con số không nhỏ đâu! Sao cha lại từ chối?
- Nhưng con có biết yêu cầu là gì không? Ông ấy đề nghị ta mỗi lần giảng đạo xong không nói "Amen", mà nói "Cocacola".

Một ông nhà giàu và một ni cô đi đánh gôn. Cú đánh đầu tiên hụt, ông nhà giàu kêu lên:

- Trời ơi, hụt!!!

Ni cô liền nói:

- Thí chủ đừng kêu trời như vậy, sẽ bị thiên lôi đánh đấy ạ!

Đến phát thứ hai hạt, ông lại kêu lên:

- Trời ơi, hạt!!!

Ni cô bèn can:

- Thí chủ đừng kêu nữa, kêu lần nữa sẽ bị sét đánh đấy ạ!

Phát thứ ba hạt, ông kêu lên:

- Trời ơi, hạt!!!

Đột nhiên có tiếng nổ rất to, mọi người quay lại thì thấy ni cô bị sét đánh đen thui.

Bỗng từ trên trời có tiếng nói rất to vọng xuống:

- TRỜI OI, HẠT!!!

Bà vợ thực hiện kế hoạch hoá gia đình, đi đặt vòng tránh thai. Ông chồng hỏi:

- Họ đặt vòng to hay nhỏ?

- To nhỏ nào ai nhìn thấy, ai đo?

Chồng hỏi lại:

- Vòng đó làm bằng gì? Nhựa hay sắt mạ nhỉ?

- Hình như i-nốc, vì lúc đặt lên đĩa nó kêu leng keng.

Chồng giật thót người:

- Ấy chết, bà phải bảo họ đổi lại vòng nhựa đi, mình là nông dân hay đi ngoài đồng gặp mưa bão, sét nó bắt i-nốc đánh chết tươi đấy.